

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2018. július

A várakozás öröme Gondolatok templomunk búcsújához

Az elmúlt vasárnapok evangéliumaiban az Egyház több olyan, Isten által megérintett embert állított elénk, akik Isten ígéreteinek beteljesülésére várakoztak. Zakariásnak például arra kellett várakoznia, hogy szóval is igent mondjon az Úr tervére, és ezzel helyrehozza korábbi bizonytalanságát. Keresztelő Szent Jánosnak több mint harminc évet kellett várnia ahhoz, hogy felismerje küldetését: Ő volt az előfutár, helyet kell adnia Jézusnak. A Messiásnak "növekednie" kell, neki pedig "kisebbednie". Végül pedig a Boldogságos Szűz Máriának várakoznia kellett arra, hogy Jézus megszülessék, és egyre jobban felismerje, hogy mit fog jelenteni az angyal üzenetére kimondott "legyen".

Nekünk általában nincsenek jó tapasztalataink a várakozásról, nehezen tudjuk elviselni a bizonytalanságot. Szeretjük építeni a jövőnket, és zavart jelent, ha egy másik ember döntésétől függ a jövőnk. Teljesen

más a helyzet azonban, ha Isten ígéreteinek beteljesülésére várakozunk. Isten ugyanis biztosan teljesíti az ígéreteit, rajtunk múlik, hogy el tudjuk-e fogadni ezt, és együtt tudunk-e működni vele. A bizonytalanság tehát nem Önála, hanem nálunk van. De ha a Gondviselésre teljesen rá tudunk hagyatkozni, akkor ez a bizonytalanság is feloldódik. Ezek alapján mondhatjuk, hogy az Isten ígéreteire való várakozásban jelen van az öröm. Ezért mondhatjuk, hogy Zakariásnak, a Keresztelőnek és a Boldogságos Szűz Máriának is örömet jelentett a várakozás. Sőt, a gondolatot tovább gördítve, a mi életünk várakozásaiban is megcsillanhat az öröm, ha hiszünk abban, hogy Istennek terve van velünk, és készen állunk arra, hogy igenjeinkkel az Ő munkatársai legyünk.

Templomunk egy 1912-es képeslapon

Ferenc atya

Ünnepünk történetéhez

A Jézussal várandós Szűz Máriának a Keresztelő Szent Jánossal várandós Erzsébetnél tett látogatását a XIII. században kezdték el naptárhoz kötötten megünnepelni. Szent Bonaventura a ferencesek számára írta elő az esemény július 2-ai megünnepelését, V. Piusz pápa pedig a következő évszázadban az egész nyugati kereszténység számára.

A II. vatikáni zsinat utáni liturgikus reform a hatvanas évek közepén május 31-ére, Mária hónapjának utolsó napjára

helyezte át az ünnepet, kiküszöbölendő azt az ellentmondást, hogy Keresztelő János születését már nyolc nappal július 2. előtt megünnepeltük. Több ország, így Magyarország katolikusai azonban ragaszkodnak az ünnep hagyományos dátumához. Nyomós indok ebben az ünnep magyar neve, amely egyértelműen az aratáshoz kötődik.

Sz. J.

Festett fakanál, hajóhinta, ringlispíl

Régi búcsúk Sarlós Boldogasszony ünnepén

Ki gondolná, hogy a legmélyebb szocializmusban, az ötvenes-hatvanas években népes búcsúk voltak a Szépvölgyi úton templomunk névadójának, Sarlós Boldogasszonynak a napján. Még a régi, falusias Szépvölgyi úton. Akkoriban a templom felőli oldalon hosszú parasztházak álltak, kis veteményessel minden család számára. A házsor végén kocsma volt, amely nevét a szemközti keresztről kapta. Mindenki Pléhkrisztusnak hívta, ami idővel „a Pléh”-re egyszerűsödött. A Szépvölgyi út másik oldalán csak a Folyondár utca sarkán állt a két magányos emeletes ház. A Kolosy téri buszvégállomás fölött virágkertészet volt, hosszú üvegházzal, mögötte az elbokrosodott Kecsehegy szintén lakatlan volt. A mai irodanegyed helyén téglagyár, majd a Mechanikai Mérőműszerek Gyára működött. Dolgozói és családjaik vele szemben, egy hosszú, kétemeletes házban éltek.

Gyermekkorom búcsúit ennek a falusias Szépvölgyi útnak a lakói töltötték meg étellel, és adták meg a multság sava-borsát. Vidéki vagy vidékről jött emberek voltak, akiket régi életükre és régi mulatságaikra emlékeztettek. Ők aztán otthon érezték itt magukat, és szilaj jókedvük átragadt a hegyoldal városiasabb népeire is.

Templomunk búcsúja a július 2-át követő vasárnapon volt, a Jézussal áldott állapotban lévő Szűz Máriának a várandós Erzsébetnél tett látogatása ünnepén. A *Visitatio* az aratás kezdetét jelentő Péter-Pál-naphoz közel esik, Magyarországon Sarlós Boldogasszony napjaként ünnepeljük. A régi időkben a szentmise végén a pap megáldotta az aratókat és szerszámaikat. Lehet, hogy Újlakon is volt valaha szerszámszentelés, de én nem emlékszem rá. Abban biztos vagyok, hogy a falusi búcsúkkal ellentétben nálunk nem csak ilyenkor voltak zsúfoltak a szentmisék. Újlakon mindig tele volt a templom az ötvenes-hatvanas években.

A mise után persze mindenki kitódult a Szépvölgyi útra, amely igen vidám arcát mutatta. Az amúgy is gyér forgalmat elterelték, és az egész terepet átvették a szórakozni vágyók. A vándor búcsúsok hatalmas, porolókhoz hasonló állványokat állítottak, ezekre vasrudakon lógó hajó alakú hintákat szereltek. Valami biztonsági láncnak kellett rajtuk lennie, mert egészen vízszintesig felhajtottuk őket, sőt. A bátrabbak át is fordultak velük. Szenzációszámba ment a ringlispíl is, amelynek láncra lógó hintái magasan az égbe szálltak, miközben hangos muzsika szólt. A ringlispílt akkoriban vagány legények hajtották felülről, és cserében később ingyen utazhattak rajta. A lapajok persze egyre sebesebben pörgették, és vigyorogva élvezték a hintákban ülők rémült sikoltozását. Az út két oldalán, az asztalokon mindenféle vásárfiát lehetett kapni. A sláger a festett fakanál volt, amellyel a lányok hátsó felére lehetett csapni. A legények pompásan elszórakoztak hangos visítózásunkon, ha éberségünket ki tudták játszani. Persze mindenféle más vásárfiát is lehetett kapni: jojót, azaz gumiszálon függő, krepp papírral bevont rongylabdát, vattacukrot, tükrös mézeskalács bábokat, törökmézet és persze már fröccsöntött műanyag dolgokat is. Mindig volt céllövölde, ahol a férfiak újfent bizonyíthatták, ki a legény a gáton.

Hogy a tömegből hányan ünnepelték Sarlós Boldogasszonyt, és hányan jöttek a búcsúba pusztán a szórakozás miatt, nem tudom. De akkoriban az itt lakó emberek ragaszkodtak papjaikhoz, templomukhoz és a templom élő közösségéhez.

D. Veszelszky Sára

Ha valaki további emlékeket őriz újlaki búcsúkról, kérjük, ossza meg azokat szerkesztőségünkkel. Képi dokumentáció különösen érdekes lenne.

Biblikum

Ha valaki azt mondja: »Szeretem Istent«, és a felebarátját gyűlöli, az hazug. Mert aki nem szereti testvérét, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát? Az a parancsunk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is. (1Jn 4,20-21)

Múlt hónapban arról volt szó, hogy Dávid úgy leplezi házasságtörését, hogy a férjet megöleti. Bűnbánatában arról beszél, hogy egyedül Isten ellen vétkezett. Az Újszövetség világosabbá teszi ezt a nehezen értelmezhető szövegrészt.

Felebarát

Nem elégséges nem gyűlölni felebarátunkat, szeretnünk is kell. Szent János apostol nagyon világosan fogalmazza meg az emberszeretet és az istenszeretet összefüggését. Az alap: emberszerető Istenünk van, ahogy ezt a görög szertartású liturgia különösképp hangsúlyozza. Amit pedig Isten szeret, afelé nekünk is szeretettel kell fordulnunk. Az apostol Jézusra utal, aki a főparancsot magyarázva az emberszeretet parancsát adja tanítványainak és minden embernek. Olvassuk el a fentiekhez a Mt 5,43-45, Lk 10,25-37 és Jn 13,34-35 verseket!

Balthazár Zsolt

Emlékeim az újlaki templomról

Úgy emlékszem, először 1959 karácsonyán jártam az újlaki templomban. 13 éves voltam, 6. osztályos. Az V. kerületben, a Bajcsy-Zsilinszky úton laktunk, és a Bazilikába jártunk templomba. Ott ministráltam is.

Az 1950-es évek vége felé két lelkes karvezető szakos zeneakadémista, Ugrin Gábor és Takács Miklós alapított egy fiú gyermekkórust a Wiener Sängerknaben mintájára. (Manapság persze egyesek közbevetethetnék, miért csak fiúk. A lányok miért voltak kizárva, hiszen azóta már lányok is ministrálhatnak, sőt, olykor szóba kerül az is, hogy nők is lehessenek papok... Azok más idők voltak.) Szóval, a két zeneakadémista elment Budapest általános iskoláiba, és meghallgatás útján kiválasztotta a fiúkórus tagjait. Klasszikus, és főleg templomi zenének alkalmas műveket tanultunk be. Ilyen volt Bach János Passiójának zárókórusa (*Ach Herr, lass dein lieb Engelein...*), illetve egy francia karácsonyi ének: *Noël nouvelet, Noël chantons ici*. Adtunk két hangversenyt is a Zeneakadémia nagytermében, amelyeken a vállalkozó szellemű apukák (megint csak hímnemű szereplők!) is részt vettek. Mi, fiúk énekeltük a női szólamokat, vagyis a szopránt és az altot. A francia karácsonyi énekben én szólót is énekeltem. Így adódott – és most visszakanyarodunk az újlaki templomhoz –, hogy 1959 karácsonyán “Miklós bácsi” elhívott egy vasárnapi misére az újlaki templomba. Ez kissé meglepő volt, mert akkoriban a vallás és a templomba járás meglehetősen titkolt magánügynek számított a világi életben.

Takács Miklós abban az időben az újlaki templom kántora is volt zeneakadémiai tanulmányai mellett. Jól tudott orgonálni, és gyakran hívta orgonaszakos barátait, hogy művészi játékkal emeljék a szertartások áhítatát. Sőt, emlékszem, hogy időnként, nagyobb egyházi ünnepekre beszervezett zenekart, kórust és szólistákat is, és komoly zenei produkcióval mutatták be a mise változó részeit (Kyrie, Credo...). Itt megjegyzem, hogy bennem ez a zene áhítatot ébreszt, a mostani “fiatalos”, beat- és gitáros misék pedig kivisznek a táncos mulatók világába. Én is hallgattam tánczenét 13 évesen (meg most is), de nekem nem volt igényem 13 évesen, hogy gitárral,

dobbal és tapssal dicsérjem az Urat. Mindennek megvan a helye.

Volt akkoriban, és gondolom, most is van egy gyerekmise. Arra hívott el engem Miklós bácsi, hogy áldozás alatt énekeljem el az ő orgonakisérétevel azt a francia karácsonyi éneket, amit a Zeneakadémia előadtunk. Másodikos koromtól fogva tanultam zenét, zongoráztam. Miklós bácsi megengedte, hogy néha egy kis zongoradarabot eljátsszak az orgonán. Elkezdtem Újlakra járni a vasárnapi misékre, föl a kórusra. Oda jártam győzni is, egy fiatal, de szigorú káplánhoz.

Középiskolai tanulmányaimat a zenegimnáziumban végeztem; fölvettem zeneszerzés szakra a konzervatóriumba. Azzal egy időben beiratkoztam orgona szakra a Fővárosi Zeneiskolába. Miklós bácsi és az újlaki templom hatására szerettem volna megtanulni orgonálni. Miklós bácsi elintézte, hogy gyakorolhassak a templom orgonáján. Általában a vasárnap esti mise előtt jöttem gyakorolni. Elkértem a plébánián a kórus kulcsát, és az esti mise előtt kb. 10 perccel fejeztem be a gyakorlást, amikor kezdett éledni a templom. Kicsit félelmetes volt nekem (akkor 15 évesen) bemenni a sötét templomba (de azért ott volt az örökmécses!), és egyedül gyakorolni az orgonaleckémet.

Egyszer ajtónyitást és lépéseket hallottam a falépcsőn, és megjelent egy középkorú hölgy. Kérdezgetett ezt-azt, majd odébb ment, és rágyújtott egy cigarettára. Ez teljesen megzavart, és mondtam neki, itt a templomban nem szoktunk cigarettázni. Sikerült elküldenem, és utána belülről bezártam a kórusajtót. Nagyon meg voltam ijedve. Aztán közeledett a mise kezdete, kinyitottam az ajtót, és jött Miklós bácsi. Elmeséltem neki, mi történt. Később szólt nekem, hogy panaszkodott az a hölgy a plébános úrnak, és ezért többet nem gyakorolhatok ott. (Vajon ki lehetett és miért járhatott ott?)

Még csak annyit, hogy Takács Miklós aztán Montrealban vezette az ottani egyetlen zenei tanszékét. Többször is találkoztam vele. Pár éve hunyt el. Nagyra becsültem, sokat tanultam tőle. A jó Isten nyugossa!

Komáromi János
(North Andover, MA,
USA)

Komáromi János orgonál (Kecskemét, 1972)

Pap- és diakónusszentelés egy néző szemével

Igen, inkább mint néző indultam el az újlaki autókaraván egyik kocsijában az ünnepélyes esztergomi papszentelésre. Amely hosszú volt és méltóságteljes, emelkedett és művészileg koreografált. De bizony fárasztó volt ez a liturgia még a padosorokban ülő hívek számára is. Aztán még közös ebéd, aztán a Keresztény Múzeum, azután az autózás hazafelé...

Hazaérkezve azonban már nem nézőként, hanem Isten akarata hatalmas megnyilvánulásának tanújaként idézem vissza az élményeket. Megrendít az a tény, hogy fiatal emberek – akár már a világban elért kisebb-nagyobb sikerek után – Istennek adják egész életüket. Mégiscsak lehet valami, inkább Valaki, ami, Aki miatt ez megéri! Megható volt, milyen szeretettel, őszinte örömmel köszöntötték a régi papok új harcostársaikat. Bevallom, én inkább sajnálni szoktam a papokat nehéz mesterségük miatt, most azonban irigyeltem őket. Már én is tudok szívből hálát adni és imádkozni Tóth Imre atyáért, Horváth Zoltán újdonsült diakónus barátunkért és kollégáikért.

Reggel kevéssel nyolc óra után – már a Miatyánkot imádkozta a kis zarándokcsapat – érkezünk meg Újlakra azzal a szándékkal, hogy autónkba

befogadjunk néhány útítársat. Aztán kiderült, annyi a gépkocsi, hogy a miénkre már nincs is szükség. Nem bántuk, hiszen így egy útkereső – vagy mondjuk inkább: frissen megtérő – fiatal lány szállított bennünket, aki nem csak nagyon kedves, hanem kiváló sofőr is. Útközben másik útítársunk javaslatára elmondtuk az örvendetes rózsafüzért Imre atyáért.

A Keresztény Múzeumot nem először láttuk. Mégis, a sok hívőtárrsal együtt átélt élmény és a közös ebéd után talán több érdeklődéssel és önfeledtebben tudunk gyönyörködni a híres úrkoporsóban és a bibliai témákat megidéző festményekben.

Hazafelé autózva jót beszélgettünk újabb útítársunkkal is. És az ilyen beszélgetések folytatásra várnak...

Alighogy beszálltunk a templomnál saját autónkba, villogni kezdett az egyik hibajelző lámpa. Aztán már folyamatosan égett. Húha, ezzel ugyan senkit sem fuvaroztunk volna messzire! Lám, a gondviselő Isten kegyelme hivatásokat ad, közösséget alkot, megmozgatja a híveket, és még az ilyen részletekre is kiterjed. Hála legyen érte!

Szaszovszky Andrea

Pro ecclesia

A templomunk 1825-ös felszenteléséről megemlékező, június 10-i latin nyelvű fél 11-es szentmisén vehette át öreg barátunk, Cseh László az *Újlakért* emlékérmét.

Laci (bácsi) mint Kolozsvárról idemenekült Vályog utcai lakos már az 50-es években gyakran megfordult templomunkban; igaz, a Péter-Pálban se ritkábban. (Talán kevesen tudják ma már, hogy akkor a Péter-Pál templom plébánosa az a dr. Bády Ferenc volt, aki később, 1984-ig Újlakon szolgált.) Fiatal házasként néhány évig Angyalföldön volt otthon, de most már

több mint 50 éve mindössze néhány percnyire lakik a templomtól. Mintegy 30 éve tagja képviselő-testületünknek. Szervezője és vezetője volt a nyugdíjas klubnak, kivette részét a karitás tevékenységéből. Sokszor járt idősebbekhez felolvasni és sétáltatni. A perselypénz megszámlolásába is besegített, egy időben rendszeresen járt a Nádor utcába a Nemzeti Bankba a sok aprót beváltani.

Laci bácsi februárban töltötte be 90. életévét. Isten áldását kérjük életére.

Sz. J.

„Ha a hívek jobb papot szeretnének, csak imádkozniuk kell a papjukért.”

„Isten nem a tökéleteseket hívja meg, hanem a meghívottakat tökéletesíti.”

„Sokan akarnak Istennek szolgálni, de csak mint tanácsadók.”

„Furcsák az emberek: a buszban elöl akarnak ülni, a moziban középen, a templomban hátul.”

Robert atya bölcsességeiből

Keresztény szófejtés

deák, diák, diakónus

A fenti szavak történetéhez a *διακονεω* (*diakoneō*) görög szóból érdemes kiindulni, amelynek jelentése: 'szolgállok, szolgálatot teszek' Aki ezt végzi, az görögül a *διακονος*, latinul pedig a *minister*. Ahol az evangéliumok görög szövegében *diakonosz*-ról olvashatunk (pl. Mt 20,26; Mt 22,13; Mk 9,35; Mk 10,43), ott a Vulgatában *minister* áll. Ugyanezt tapasztaljuk a páli levelek fordításában több helyen (pl. 2Kor 11,23; Kol 1,23). A magyar fordításokban ugyanezeket a helyeket általában a *szolga* szó szerepel.

Az Apostolok cselekedetei beszámol arról, hogy alamizsnálkodásra, az asztal szolgálatára és tulajdonképpen az apostolok mentesítésére a tanítványok közül „hét jó hírben álló, Lélekkel eltelt bölcs férfit” (ApCsel 6,3) választottak. Hogy pontosan milyen tisztségre, annak egyelőre az adott bibliai helyen se munkaköri leírása, se neve nincs – utóbb ragadt rájuk a *diakonosz* elnevezés, és azt már nem fordítjuk, legfeljebb egy kicsit ferdítjük: a latinban *diaconus*-ra, a magyarban *diakónus*-ra. Példával szolgál erre Fil 1,1 vagy 1Tim 3,8–13 két ízben is: ezeken a helyeken már nem 'szolgákat', hanem 'a diakónusi szolgálat végzőit' értjük a szón.

A szó használata, elterjedtsége, pontos jelentése, a diakónus feladatköre sokat módosult az évszázadok folyamán. Mindenesetre úgy látszik, a diakonátus (= 'diakónusság, diakónusi állapot') általában állandósult funkció volt az egyházi szervezetben. Így viselhette a *Paulus Diaconus* nevet az a jeles történetíró, aki Nagy Károly udvarában megírta népének, a langobárdoknak történetét.

Ezer évvel később az 1917-es Egyházi Törvénykönyv úgy határozza meg a diakónus feladatkörét, hogy az a papság előszobájának tekinthető.

A II. Vatikáni Zsinat azonban a cölibátus kötelezettsége nélkül beszél a diakónusok liturgikus és szociális küldetéséről. – Jelenleg *diakónus*-on a pappá szentelendő, a szemináriumban utolsó évét töltő kispapot értjük, *állandó diakónus*-on pedig azt a személyt, aki akár család és polgári foglalkozás mellett végzi szolgálatát az egyházban.

Ezer évvel ezelőtt kevés kivételtől eltekintve csak a papok voltak írástudó, iskolavégzett emberek. Meg a diakónusok. A nyelv, amelyen (nem pedig amelyet!) tanultak, a latin volt. Aki iskolába járt – éppen aktuálisan vagy korábban –, műveltségére tekintettel máris kiérdemelte a *diakónus* nevet, valószínűleg 'egyházi ember, de (még) nem pap' értelemben. Vagy a *diakónus* szó klasszikus végződés nélküli, valamelyik délszláv nyelv közvetítésével hozzánk került formáját, a *diák*-ot avagy *deák*-ot.

Hogy *diák* és *deák* szavunk tkp. ugyanannak a szónak kétféle (eredetileg tán nyelvjárási) változata, nyilvánvaló. Szamota István Oklevél-szótára szerint a legrégebbi előfordulások alakja jobbra *diák* és jelentése 'írástudó, írnok, tanult ember'. De nem sokkal újabbak a példák a *deák* hangalakra és a '(latinul) tanuló' értelemlre sem. 'Tanul, mert deák, illetve hogy deák legyen', gondolhatták hajdan – tehát *deákul*, azaz latinul tanul.

A kétféle szóalakot különféle megkülönböztetésekre használjuk. Családnév csak *Deák* lehet. Mai nyelvhasználatunk szerint a múltbeli tanult, írástudó ember általában „deák” (!), az iskolába járó pedig „diák”. (Akit diákkoromban makacsul csak „tanuló”-nak neveztek, bizonyára mert az újszerűbben, „szocialistábban” hangzott.)

Szaszovszky József

Helyzetjelentés a napköziből

Idén is sikeresen zajlott-zajlik plébániánk nyári napközis tábora. (Két héten át, június közepétől a hónap végéig, túl a lapzártán...) A táborban sok gyerek vett részt, volt, amikor egy nap ötvenen is, de voltak napok, amikor kevesebben.

A reggeli gitáros éneklések hangulatot teremtettek napi témánkhoz, mely a Biblia köré fonódott. Előkerültek mind új-, mind ószövetségi részletek, melyeket játékokon keresztül élhettek át a gyerekek.

A hagyományokat hűen folytatva a kedvenc sportjátékok között foglalt helyet a méta, melyet a tábor minden résztvevője kitörő lelkesedéssel fogadott, de az üvegfestés sem maradt el a méta népszerűsége mögött. A Csodák Palotájába tett látogatásunk alkalmával pedig

az ott levő érdekes és izgalmas kísérletek kötötték le mindenki figyelmét.

Természetesen a fenti programokon kívül volt még rengeteg játék: foci, kidobós, számháború, vízicsata. Igyekeztünk minél mozgalmasabbá tenni a napokat.

Az étkezések között igyekeztünk gyümölcsöt is osztani, melyeket gyakran a tábort támogató szülők ill. plébániához tartozó emberek hoztak nekünk.

A tábor első hetét Imi atya miséjével zártuk, ahol a tanult dalokat énekeltük.

A gyerekek nyitottak az új élményekre és örömmel szereznek új barátokat. A családoknak pedig könnyebbség, hogy tudják, két hétig jó helyen, jó kezekben van gyermekük (akár több is).

Szöllősi Luca és Zámolyi Csaba

Hírek, hirdetések

Örömmel jelentjük, hogy templomunk tornyában már nemcsak a harang működik, hanem az óra is jelzi az időt a négy égtáj felé. Június 12-én egy székesfehérvári cég munkatársai végezték el a régen várt felújítást. Az óra negyedóránként üt, a harang pedig naponta jelzi a delet, valamint a szentmise kezdetét este hatkor, vasárnap ezen kívül délelőtt kilenckor és fél tizenegykor is.

A tanévet lezáró Te Deum-ot idén a nyári napközi befejeztével, templombúcsúnk alkalmával a 9 órai szentmisén tartjuk.

Mint már hagyománnyá vált, a búcsú napján este a szentmise után, negyed nyolc órai kezdettel egyházzenei koncertet ad templomunk Sarlós Boldogasszony Kórusa zenekari kísérettel.

A Kármelhegyi Szűzanya tiszteletére szentelt Ürömi utcai kápolna búcsúját július 15-én, vasárnap délután 4 órakor szentmisével ünnepeljük. Ezúton is megköszönjük Szöllösi Szabolcsnak, hogy a külső és belső felújítás után a bejárat előtti kőpadló hiánypótlását és javítását is elvégezte.

Újlaki újmiséjét június 17-én mutatta be Tóth Imre atya. A szentmise után a plébánia udvarán részesülhettünk újmiséis áldásában, valamint különféle finomságokban. Az agapé megszervezéséért Kozek Lillát és családját illeti köszönet.

Családi események júniusban

A keresztség szentségében részesültek:

Június 3: Jász Eszter, Horváth Áron András és Szegedi Dorián Zalán

Június 10: Balázs Nándor Márk

Június 17: Bálint Tamás Dorotea Bernadette és Bálint Tamás Bendegúz Benedek

Június 24: Bús Nikolett Fani

Házasságot kötöttek:

Június 2: Czabai Zsolt és Kenyér Veronika

Június 9: Dr. Konkoly Marinkó és Hermány Emese

Június 16: Kriváchy Tamás és Pálovics Ráhel; Smaraglay Botond és Tímár Gabriella

Június 21: Hajnal Márton és Barkóczy Flóra

Halottaink:

Dr. Horváth Ernőné Katalin (90), Láng Miklósné Livia (90), Huszár Lászlóné Éva (73)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermeget váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 óras szentmisét.

Minden hónap 27-én zsolozsmát imádkozunk az esti szentmise előtt Szent Margit tiszteletére.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap első keddi napján 16 órától a Szent Margit teremben. (Bejárat a Bécsi útról, az iroda felől.)

Iroda (júliusban!):

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános